

KARS YÖRESİ NEONATAL BUZAĞI İSHALLERİNDE *ESCHERICHIA COLI* SEROTİP O157 ve *CLOSTRIDIUM PERFRINGENS* TİP A α -TOKSİNİ

Vehbi GÜNEŞ* Ahmet ÜNVER** Mehmet ÇITİL* Hidayet Metin ERDOĞAN*

Yayın Kodu: 2004/28-A

Özet: Bu çalışmada, Kars yöresinde yetişirilen neonatal ishalli ve sağlıklı buzağılarda *Escherichia coli* O157 ve *Clostridium perfringens* tip A α -toksininin yaygınlığının belirlenmesi amaçlandı. Yedi farklı odak ve sıgircilik yapan 45 adet işletme iki saflı kota örneklemme metodu kullanılarak tesadüfi olarak seçildi. Eylül 2001 ve Temmuz 2002 tarihleri arasında, 106 ishalli ve 43 sağlıklı buzağıdan dışkı örnekleri toplandı. Bu örneklerden izole edilen *E. coli* suşlarının Latex aglutinasyon testi ile O157 serotipi olup olmadığı araştırıldı. Aynı örnekler ticari latex aglutinasyon testi kullanılarak *Cl. perfringens* tip A α -toksininin varlığı yönünden incelendi. Çiftliklerdeki neonatal buzağıların % 39.4'te *Cl. perfringens* tip A enterotoksini belirlenirken sadece % 18.2'sinde *E. coli* O157 belirlendi. İshalli buzağılarda *Cl. perfringens* tip A α -toksini oranı % 32.6 (16/49) iken kontrollerde bu oran % 6.3 (2/32) olarak bulundu ($P=0.01$). *E. coli* O157 açısından ishalli (% 5.8, 6/104) ve kontrol (% 6.9, 3/43) grupları arasındaki fark anlamlı değildi ($P=0.9$). Yaşın ilerlemesiyle *Cl. perfringens* tip A alfa toksini ve *E. coli* yüzdeleri ters orantılı olduğu bulundu. Çiftliklerdeki neonatal buzağı sayısı arttıkça *E. coli* O157 ve *Cl. perfringens* tip A α -toksininin prevalansının da arttığı görüldü. Bu çalışmanın sonucunda Kars yöresinde yetişirilen buzağıların ishal vakalarının etiyolojisi ve epidemiyolojisinin değerlendirilmesinde, *E. coli* O157 ve *Cl. perfringens* tip A'nın α -toksinin de mutlaka göz önünde tutulması gerektiği belirlenmiştir.

Anahtar sözcükler: *E. coli* O157, *Cl. perfringens* tip A α -toksin, buzağı.

The Prevalence of *Escherichia coli* O157 Serotype and *Clostridium Perfringens* Type A α -Toxin in Neonatal Diarrhoeic Calves in Kars District

Summary: This study aimed at determining the frequency of *Escherichia coli* O157 and *Cl. perfringens* type A α toxin in diarrhoeic and healthy neonatal calves in Kars district. Seven localities and 45 dairy farms within the district were selected using a two-stage stratified random sampling strategy. Faecal samples were collected from 106 diarrhoeic and 43 healthy calves between September 2001 and July 2002. *E. coli* isolates were cultured by conventional methods. Faecal samples were analysed for the presence of *E. coli* O157 and *Cl. perfringens* type A α -toxins by means of commercial latex agglutination tests. The proportion of farms affected by *E. coli* O157 and *Cl. perfringens* type A α -toxins was 18.2% and 39.4%, respectively. The proportion of *Cl. perfringens* type A α toxins was 32.6% in diarrhoeic calves, while it was 6.3% in healthy calves ($P=0.01$). The differences between the proportion of *E. coli* O157 in diarrhoeic and healthy calves were not significant ($P=0.9$). There was an inversely proportional relationship between age of calves and the proportion of *Cl. perfringens* type A α -toxins and *E. coli* O157. It was noted that as the number of calves in the herd increased the prevalence of *E. coli* O157 and *Cl. perfringens* type A α -toxins

GİRİŞ

Yeni doğan buzağılarda enfeksiyöz ajanlar doğumdan sonraki ilk günlerde önemli enterit nedenleridir¹⁻⁴. Eneteritisin sebepleri arasında son yıllarda *E. coli* O157 ve *Cl. perfringens* tip A'nın α -toksini de önemli bir rol oynamaktadır⁵⁻⁷.

Buzağı ishallerinde önemli rol oynayan enterotoksijenik *E. coli* (ETEC) genellikle yaşamın ilk haftasında etkili olmakla beraber, 2-3 haftalık olanlarda da önemli bir sağlık problemidir^{8,9}. Mikroorganizma, genç hayvanların intestinal mukozalarına yapışmasını kolaylaştırır pililere sahiptir. Ayrıca intestinal lumen içine sıvı ve elektrolit sekresyonuna neden olan enterotoksin

üretirler. Özellikle bir haftalıktan küçük buzağılarda sarı-beyaz renkli ishal, dehidrasyon, depresyon ve çögulukla düşük vücut ısısı ile karakterize kolibasillozis neden olur¹⁰. Blowey, *E. coli*'nin (verotoksijenik veya enterotoksijenik), % 13 oranında buzağı ishallerine sebep olduğunu bildirmiştir¹¹. Neonatal buzağılarda ise bu oran % 11.9 olarak belirlenmiştir¹². Türkiye'de ishalli buzağılarda yapılan çalışmalarda *E. coli* oranları % 10 ila % 92 gibi geniş bir aralıkta bulunmuştur¹³⁻¹⁵. *E. coli* O157 ilk defa insanlarda belirlenmiş, daha sonra sığırların gastrointestinal sistemlerinde de çeşitli oranlarda olduğu ortaya konulmuştur⁵. *Escherichia coli* O157'nin prevalansının belirlenmesinde farklı metodlar kullanılması nedeniyle prevalans oranları yaklaşık % 1 ile 10 arasında bulunmuştur^{7,15}. Kars yöresinde

¹ Bu çalışma TÜBİTAK tarafından desteklenen VHAG-1777 nolu proje kapsamında yapılmıştır.

² Kafkas Üniversitesi Veteriner Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Kars-TÜRKİYE

³ Kafkas Üniversitesi Veteriner Fakültesi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Kars-TÜRKİYE

bulunan neonatal ishalli buzağılarda yapılan bir çalışmada ise *E. coli*, % 92.1¹⁶ oranında bulmuş, ancak yöredeki ishal olgularında *E. coli* serotiplerinin ve özellikle O157 serotipinin varlığı ve oranları belirlenmemiştir.

Buzağı ishallerinde diğer önemli bir enfeksiyon kaynağı ise *Cl. perfringens* tip A, B, C, D ve bunların eneterotoksinleridir¹⁷⁻¹⁹. Bu sporlu bakteri bir çok sıcak kanlı hayvan ve insanların bağırsak kanalında ve topakta bulunur. Gıda endüstrisi için de önemli bir tehdit kaynağı olabilmektedir. *Clostridium perfringens* tip A α-toksini insanlarda gıda zehirlenmelerinin başlıca nedenlerindendir. Önceleri *Cl. perfringens* tip A tarafından üretilen tek letal toksinin α-toksin olduğu ve bunun kas yaralarının başlangıcında çok önemli bir virülens faktör olduğu belirtilmektedir²⁰. Daha sonraları alfa toksini ile de insan ve hayvanlarda gazlı gangren, nekrotik enteritislere neden olduğu ortaya konulmuştur. Ayrıca buzağılarda ve koyunlarda timpani, abomasitis ve abomasum ülserlerine neden olduğu da rapor edilmiştir^{21,22}. Enfeksiyondan etkilenen hayvanların 12 saat içinde öldüğü bildirilmiştir²³. 1990'lı yıllara kadar *Cl. perfringens* tip A'nın hayvanlarda enterotoksemi ile ilişkisi hakkında birkaç rapor bulunmasına rağmen⁶ enterotoksemik şartlardaki rolü tam olarak ispatlanmamıştır. Buzağılardaki tip A'ya bağlı enterotoksemi perakut seyreden. Hayvanlar hastalık belirtileri göstermeden ölebilirler.

Bu çalışmada, Kars yöresinde yetiştirilen neonatal buzağılarda *E. coli* O157 ve *Cl. perfringens* tip A α-toksininin prevalansının ortaya konulması amaçlandı.

MATERIAL ve METOT

Hayvan Materyali: Kars merkezi ve köylerinde 7 farklı odakta sığırçılık yapan 45 adet işletme ve bu işletmelerde doğan buzağılar çalışmanın materyalini oluşturdu.

Çalışma çiftlikleri, Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı Kars İl Müdürlüğü'nden temin edilen adreslerden iki safhalı kota örneklemme metodunu kullanılarak tesadüfi olarak seçildi. Odak başına düşen çiftlik sayısı 5-8 arasında idi (Tablo 1). Ziyaretler Eylül 2001 ile Temmuz 2002 tarihleri arasında neonatal buzağı takibini gerçekleştirmek üzere haftalık olarak gerçekleştirildi.

Klinik muayene ve örnek toplama: Belirlenen odaklara haftalık ziyaretler yapılp, bu odaklardaki işletmelerde doğan neonatal buzağıların rutin klinik mu-

ayeneleri yapıldı. İshalli buzağılardan dışkı örnekleri toplandı. Kontrol amacıyla hasta buzağıyla aynı yaşı grubundaki bir sağlıklı buzağıdan da dışkı örnekleri alındı. Ziyaretler sırasında işletmelerdeki sevk ve idare ile ilgili, hayvan bakım, besleme ve barınması ile ilgili epidemiyolojik veriler de anket yoluyla toplandı.

Tablo 1. Çalışmaya dahil edilen çiftlik ve hayvan sayıları ile toplanan örnek sayıları.

Table 1. The number of farms, animals and collected samples in the study.

Odaklar	Çiftlik No	Doğuran Sığır No	Buzağı No*	Örnek No
				Hasta Kontrol
Bağışıklar	5	113	112	21 11
Boğazköy	6	81	67	13 2
Çağlayan	6	75	73	10 4
Çakmak	7	116	110	16 7
Dikme	7	102	84	14 4
Kümbetli	8	76	61	9 2
Merkez	6	132	117	23 13
Toplam	45	695	624	106 43

* abortlar dahil edilmemiştir.

Bakteriyolojik Muayenerler

Escherichia coli: Alınan dışkı örnekleri, *E. coli* izolasyon ve identifikasiyonu için zenginleştirilmiş kanlı agar, MacConkey agar ve EMB agar ekildi. Ekim yapılan vasatlar 37°C'de 24-48 saat süreyle inkübe edildi. İnkübasyon süresi sonunda *E. coli* şüpheli kolonilerden identifikasiyona gidildi. Makroskopik ve mikroskopik özellikler, MR, VP ve hemoliz testleri de klasik metodlara göre yapıldı. Elde edilen *E. coli* izolatlarının Latex aglutinasyon test ile O157 (*E. coli* O157 Latex Test, Oxoid, UK) suçu olup olmadığı belirlendi^{24,25}.

Clostridium perfringens: Dışkı örneklerinde, *Cl. perfringens* tip A α-toksini ticari latex aglutinasyon testi (PET-RPLA, Oxoid, UK) ile belirlendi.

İstatistik Analizleri: Bakteriyolojik analizler sonucu elde edilen bilgiler ve epidemiyolojik veriler istatistik analizleri yapılmak amacıyla Microsoft Access ve Dbase IV plus programları kullanılarak oluşturulan veri bankasına yüklandı. Veriler Epi-info 6 kullanılarak analiz edildi. Oranların karşılaştırılmasında Yates düzeltilmiş chi square testi, grup büyütüğü, yaş sınıflandırılması ile hastalıklar arasındaki ilişki için chi square for trend, ortalamaların karşılaştırılmasında ise Kruskall-Wallis testi kullanıldı. İstatistiksel önem p<0.05 olarak kabul edildi²⁶.

Neonatal buzağılarda hastalıkların yaygınlıkları, çiftlik prevalansı ve sürü insidansı olmak üzere iki dü-

zeyde belirlendi. Neonatal buzağılar için insidans oranı hesaplanırken Eylül 2001-Temmuz 2002 tarihleri arasında doğan buzağı sayısı dikkate alındı. Sürü insidansı, hastalıklardan etkilenen sürülerde ve tüm sürülerde olmak üzere hesaplandı.

BULGULAR

Çalışma süresince ziyaret edilen 45 çiftliğin 33 tanesinden örnek toplanabildi. Enteritis teşhisi konulan toplam 180 buzağının 106'sından bakteriyolojik inceleme için dışkı örnekleri toplandı. Kontrol amacıyla da 43 tane ishalsiz neonatal buzağıdan da eş zamanlı örnekler toplandı. Bakteriyolojik incelemeler sonucunda sadece *E. coli* izolatları elde edildi ve *Cl. perfringens* tip A α-toksini belirlenebildi.

Ciftliklerin % 39.4'ünde (13/33) neonatal buzağılarda *Cl. perfringens* tip A α-toksini belirlenirken sadece % 18.2'sinde (6/33) *E. coli* O157 belirlendi. *Clostridium perfringens* tip A α-toksini ve *E. coli* O157'nin yıllık insidans oranları tüm sürülerde sırasıyla % 4.1 ve % 1.7 olarak bulunurken ve söz konusu etkenlerin belirlendiği sürülerde ise sırasıyla % 7.4 ve % 6.3 olarak belirlendi (Tablo 2).

Tablo 2. *Cl. perfringens* tip A α-toksin ve *E. coli*'nin çiftlik prevalansı ve insidans oranları.

Table 2. Farm prevalance and incidence rate of *Cl. perfringens*

Etkenler	Çiftlik prevalansı n=33* (%)	İnsidans oranları (hayvan-yıl/100)*			
		Tüm sürüler	Hastalıklı sürüler		
<i>Cl. perfringens</i> tip A α-toksini	13 (39.4)	18/434 (4.1)	18/243 (7.4)		
<i>E. coli</i>	6 (18.2)	9/524 (1.7)	9/142 (6.3)		

n çiftlik sayısı, (%) oran. *Örnek alınmayan çiftlikler dahil edilmemiştir.

Clostridium perfringens tip A α-toksini buzağıların % 22.2'sinde (18/81) *E. coli* ise % 6.1'inde (9/147) belirlendi. İshalli buzağılarda *Cl. perfringens* tip A α-toksini oranı % 32.6 (16/49) iken kontrollerde % 6.3 (2/32) olarak bulundu. İki grup arasındaki fark istatistik olarak önemli bulundu ($P=0.01$). *Escherichia coli* O157 açısından ishalli (% 5.8, 6/104) ve kontrol (% 6.9, 3/43) grupları arasındaki fark anlamlı değildi ($P=0.9$) (Tablo 3).

Clostridium perfringens tip A α-toksini pozitif buzağıların yaş ortalaması 9.1 gün (1-30 gün arası), *E. coli* pozitif olguların ise 9.4 gün (3-30 gün arası) olarak bulundu. *Cl. perfringens* tip A α-toksini ve *E. coli* belirlenen buzağıların yaş dağılımı tablo 4'te verilmiştir. Her iki etken de neonatal dönemin birinci (% 66.7) ve

Tablo 3. *Cl. perfringens* tip A α-toksin ve *E. coli* varlığı ile ishal arasındaki ilişki.

Table 3. Relationship between diarrhoe and proportion of *Cl.*

Etkenler	Toplam	İshalli	Kontrol	OR (95%CI)
<i>Cl. perfringens</i>	18/8 (22.2)	16.49 (32.6)	2/32 (6.3)	7.3 (1.4-50.1)*
<i>E. coli</i>	9/147 (6.1)	6/104 (5.8)	3.43 (6.9)	0.8 (0.2-4.4)**

* $P=0.01$, ** $P=0.9$

ikinci haftasında (% 22.2) sıklıkla belirlendi. Yaşın ilerlemesiyle *Cl. perfringens* tip A α-toksini ($P<0.001$) ve *E. coli* ($P=0.004$) pozitif olgu sayısında önemli bir düşüş belirlendi (Tablo 4).

Tablo 4. *Cl. perfringens* tip A α-toksin ve *E. coli* Pozitif olguların yaş dağılımı.

Table 4. Age distribution of *Cl. perfringens* type A α-toxin and *E.*

Yaş (gün)	<i>Cl. perfringens</i> tip A α-			<i>E. coli</i>		
	Pozitif	%	OR	Pozitif	%	OR
0-7 ^R	12/18	66.7	1.00	6/9	66.7	
8-14	4/18	22.2	0.14	2/9	22.2	
15-21	0/18	0	0.00	0/9	0	
>21	2/18	11.1	0.06	1/9	11.1	
İstatistik	X²= 16.9, P<0.001			X²= 8.3, P=0.004		

R Reference value, *X² for trend, OR odds ratio, % oran

Clostridium perfringens tip A α toksini tüm odaklarada belirlenirken *E. coli* O157 sadece Dikme, Başgedikler ve Kars-Merkez odaklarında belirlendi. *Clostridium perfringens* tip A α-toksini en düşük % 6.7 (1/15) oranıyla Çakmak en yüksek ise % 30 oranıyla Dikme (3/10) ve Kars-Merkez (6/20) odaklarında belirlendi. Odaklar arasındaki farklılıklar hem *Cl. perfringens* tip A α-toksini hem de *E. coli* O157 için istatistiksel olarak anlamlı değildi (sırasıyla, $P=0.66$, $P=0.28$) (Tablo 5).

Tablo 5. *Cl. perfringens* tip A α-toksin ve *E. coli* O157 enfeksiyonlarının odaklarına göre dağılımı.

Table 5. Distribution of *Cl. perfringens* type A α-toxin and *E. coli*

Odaklar	<i>E. coli</i>			<i>Cl. perfringens</i> tip A α-toksini		
	Toplam*	İshalli	Kontrol	Toplam**	İshalli	Kontrol
Çağlayan	0/14(0)	0/10(0)	0/4(0)	1/7(14.3)	1/4(25)	0/3(0)
Dikme	2/18(11.1)	2/14(14.3)	0/4(0)	3/10(30)	3/7(42.9)	0/3(0)
Kümbetli	0/11(0)	0/9(0)	0/2(0)	1/6(16.7)	1/4(25)	0/2(0)
Boğazköy	0/14(0)	0/12(0)	0/2(0)	1/6(16.7)	1/4(25)	0/2(0)
Çakmak	0/23(0)	0/16(0)	0/7(0)	1/6(16.7)	1/8(12.5)	0/7(0)
Başgedikler	4/32(12.5)	3/21(14.3)	1/11(9.1)	5/17(29.4)	4/10(40)	1/7(14.3)
Kars Merkez	3/35(8.6)	1/22(4.5)	2/13(15.4)	6/20(30)	5/12(41.7)	1/8(12.5)
Toplam	9/147(6.1)	6/104(5.8)	3/43(6.9)	18/81(22.2)	16/49(32.7)	2/32(6.25)

(%) oran (%), *X²=7.5, P= 0.28, **X²=4.1, P= 0.66

Çiftliklerdeki neonatal buzağı sayıları ile *E. coli* O157 ve *Cl. perfringens* tip A α-toksin prevalansı arasında doğru bir orantı söz konusuydu. Gruptaki buzağı sayısı arttıkça çiftlik prevalansında da bir artış belirlendi ancak bu artış istatistiksel olarak anlamlı değildi (Tablo 6).

Tablo 6. Sürü büyüklüğü ile *Cl. perfringens* tip A α-toksin ve *E. coli* çiftlik prevalansı ilişkisi.

Table 6. Relationship between herd size and farm prevalence of

Buzağı say.	<i>E. coli</i>		<i>Cl. perfringens</i> tip A α-toksin		OR	
	Pozitif	(%)	Pozitif	(%)		
<10 ^R	1/10	10	1.00	2/7	2.9	1.00
11-20	2/16	12.5	1.29	7/13	53.8	2.91
>21	3/7	42.9	6.75	4/6	66.7	5.00
İstatistik	X²= 2.5, P=0.11		X²= 1.86, P=0.17			

(%) oran, ^R Referans değeri, X² for trend, OR odds ratio.

TARTIŞMA ve SONUÇ

Escherichia coli ishalli buzağılardan yüksek oranlarda izole edilebilmektedir^{16,27-29}. Fakat buzağılarda hemorajik enteritis dahil çeşitli klinik semptomlara yol açan *E. coli* O157 suçu daha düşük oranlarda (% 0.5-% 10) izole edilmektedir. Bu çalışmada belirlenen oranlar literatür bilgileri ile paralellik göstermektedir⁷. *Escherichia coli* O157 pozitif sürüler istatistiksel anlamda olmaya da daha kalabalıktı. *Escherichia coli* pozitif buzağıların yaş ortalaması 9.1 ve ogluların büyük çoğunluğu diğer çalışmalarda bildirildiği gibi ilk iki haftada belirlendi^{30,31}.

Clostridium spp. normal barsak florاسının bir parçası olduğundan hastalıktaki rollerini belirlemek güçtür¹⁸. Bu zorluk nedeniyle bakterinin kendisinin izolasyonundan ziyade toksininin belirlenmesi önemlidir. *Clostridium perfringens* tip A α-toksinin düşük bir toksijeniteye sahip olmasına rağmen insan ve hayvanlardaki hastalık oluşturan en önemli toksindir²⁰. Bu nedenle çalışmada sadece *Cl. perfringens* tip A α-toksinini belirlendi. *Clostridium perfringens* tip A α-toksininin buzağılarda abomasitis, enteritis ve ishale neden olduğu bilinmemektedir^{18,19,32,33}. Aynı zamanda çok ciddi bir gida kaynaklı zoonozdur³⁴. Bu çalışmada önemli oranda çiftlikte ve buzağıda toksin belirlendi. İshalli buzağılarda *Cl. perfringens* tip A α-toksinin oranı kontrol grubundan yükseltti. Bu bulgu neonatal buzağı ishallerinde fazlaca dikkate alınmayan *Cl. perfringens* tip A α-toksinin de rol oynayabileceğini göstermektedir. Nitekim çalışmalar taylarda ve buzağılarda bu mikroorganizmanın önemli bir patojen olabileceğini bildirmektedir^{17,18}.

Clostridium perfringens tip A α-toksin pozitif olguların yaş ortalaması 9.1 bulundu ve buzağı yaşı arttıkça pozitivite oranında düşüş belirlendi. Bu da clostridiumların sıkılıkla yaşamın ilk 2-3 haftasında önemli oranda bulunabileceğini bildiren literatürlerle uyumludur^{18,31}.

Çalışmada sürülerin kalabalıklaşması ile etkenlerin görülme sıklığı da belirgin oranda artmıştır. Asırı kalabalık ahırlar ve uygun olmayan bakım şartları *E. coli* O157 ve *Cl. perfringens* tip A α-toksinin görülme sıklığını arttırmıştır³⁰. Bu durum uygun bakım ve yönetim tedbirleri ile hijyenik şartların sağlanmasının önemli olabileceğini göstermektedir.

Sahada çalışan veteriner hekimlerce buzağılardaki ishal vakalarında *E.coli*'lerin üstlendiği rol çoğulukla bilinmesine rağmen, *Cl. perfringens* tip A α-toksinine bağlı ishal ogluları yeterince tanınmamaktadır. Bu çalışmaya birlikte yörede hem ishalli hem de sağlıklı buzağılarda varlığı ve prevalansı ortaya konulan *E. coli* O157 ve *Cl. perfringens* tip A α-toksinin buzağılardaki önemini vurgulanmıştır.

KAYNAKLAR

- Diker KS, İstanbulluoğlu E: Sağlıklı ve sürgülü hayvanlardan C. fetus subsup. jejuni izolasyonu üzerine çalışmalar, *AÜ Vet Fak Derg*, 30(1): 28-34, 1983.
- Burgu İ, Öztürk F: Neonatal dönemindeki buzağıların viral hastalıkları. Neonatal Buzağı Kayıpları Sempozyumu, SÜ Veteriner Fakültesi, Konya, 50-59, 1986.
- Aslan V: Buzağı ishalleri ve tedavileri. Neonatal Buzağı Kayıpları Sempozyumu, SÜ Veteriner Fakültesi, Konya, 59-69, 1986.
- Bilal T: Enteritili danalarda etyoloji, fiyopatolojik değişiklikler, sağaltung ve semptomatik, dietetik önlemler. *İÜ Vet Fak Derg*, 16(2): 169-180, 1990.
- Armstrong GL, Hollingsworth J, Morris JG: Emerging foodborne pathogens: Escherichia coli O157:H7 as a model of entry of a new pathogen into the food supply of the developed world. *Epidemiol Rev*, 18(1): 29-51, 1996.
- Estrada AE, Taylor DJ: Porcine Clostridium perfringens type A spores, enterotoxin, and antibody to enterotoxin. *Vet Rec*, 124: 606-610, 1989.
- Chinen I, Otero JL, Miliwebsky ES, Roldan ML, Baschieri A, Chillemi GM, Noboli C, Frizzo L, Rivas M: Isolation and characterisation of Shiga toxin-producing Escherichia coli O157:H7 from calves in Argentina. *Res Vet Sci*, 74: 283-286, 2003.
- Holland RE: Some infectious causes of diarrhea in young farm animals. *Clin Microbiol Rev*, 3: 345-375, 1990.
- Wray C, McLaren IM, Carroll PJ: Escherichia coli isolated from farm animals in England and Wales between 1986 and 1991. *Vet Rec*, 133: 439-442, 1993.
- Roussel AJ, Sriranganathan N, Brown SA, Sweatt D: Effect of flunixin meglumine on Escherichia coli heat-stable enterotoxin-induced diarrhea in calves. *Am J Vet Res*, 49: 1431-1433,

- 11 1988.
- Blowey RW:** A Veterinary Book for Dairy Farmers. 2nd ed. Farming Press Ltd. Great Britain, pp: 15-77, 1993.
- De la Fuente RA, Garcia JA, Ruiz-Santa-Quiteria JA, Luzon M, Cid D, Garcia S, Orden JA, Gomez-Bautista M:** Proportional morbidity rates of enteropathogens among diarrheic dairy calves in central Spain. *Prev Vet Med*, 36: 145-152, 1998.
- Erganiş O, Ateş M, Çorlu M, Kaya O:** Konya bölgesindeki ishalli buzağılardan izole edilen E. coli'lerin biyokimyasal, hemaglutinasyon, mannoz rezistan hemaglutinasyon ve enteropatogenik özelliklerini üzerinde araştırmalar. *Doğa Türk Vet Hay Derg*, 13(2): 108-122, 1989.
- Emre Z, Fidancı H:** Prevalence of mix infections of Cryptosporidium spp., Escherichia coli K99 and Rotavirus in the faeces of diarrhoeic and healthy cattle in Ankara, Turkey and in vitro resistance of Escherichia coli K99 to antimicrobial agents. *Turk J Vet Anim Sci*, 22: 175-178, 1998.
- Çabalar M, Boynukara B, Gülbahar T, Ekin IH:** Prevalence of Rotavirus, Escherichia coli K99 and O157:H7 in healthy dairy cattle herds in Van, Turkey. *Turk J Vet Anim Sci*, 25: 191-196, 2001.
- Aydın F, Umur Ş, Gökçe G, Genç O, Güler MA:** Kars yöresindeki ishalli buzağılardan bakteriyel ve paraziter etkenlerin izolasyonu ve identifikasiyonu. *Kafkas Üniv Vet Fak Derg*, 17(1): 7-14, 2001.
- Radostits OM, Blood DC, Gay CC:** Veterinary Medicine. 8th ed. Baillière Tindall, London. U.K, pp: 242-314, 684-884-908, 965-973, 1016-1094, 1994.
- Fleming S:** Enterotoxemia in neonatal calves. *Vet Clin North Am: Food Anim Pract*, 10 (1): 509-514, 1994.
- Manteca C, Daube G, Pirson V, Limbourg B, Kaeckenbeck A, Mainil JG:** Bacterial intestinal flora associated with enterotoxaemia in Belgian Blue calves. *Vet Microbiol*, 81(1): 21-32, 2001.
- Niilo L:** Enterotoxemic Clostridium perfringens. In: Gyles CL, Thoen CO (Ed). Pathogenesis of Bacterial Infections in Animals. Iowa State University Pres, Ames, USA, pp. 114-123, 1993.
- Younan M, Drescher B:** Clostridium perfringens Typ A-Enterotoxämie beim Schaf. *Tierärztl. Umschau*, 51: 487-489, 1996.
- Turgut K, Ok M:** Veteriner Gastroenteroloji: Semptomdan Teşhise. Bahçivanlar Basım San. A.Ş. Konya, 366-373, 1997.
- Fleming S:** Enterotoxemia in Neonatal Calves. In: Hunt E (Ed). *Vet Clin North Am: Food Anim Pract*, 1; 509-514, 1985.
- Quinn PJ, Carter ME, Markey B, Carter GR:** Clinical Veterinary Microbiology. Mosby-Wolfe, London, U.K, 1994.
- Arda M, Aydin N, Ilgaz A, Minbay A, Kahraman M, İzgür M, Leloğlu N, Akay Ö, Diker KS:** Özel Mikrobiyoloji. 5. baskı, Medisan, Ankara, 1999.
- Dean AG, Dean JA, Coulombier D, Brendel KA, Smith DC, Burton AH, Dicker RC, Sullivan KM, Fagan RF, Arner TG:** Epi-Info, Version 6: A word processing, database, and statistics program for epidemiology on microcomputers. Center for Disease Control and Prevention, Atlanta, Georgia, 27 U.S.A., 1994.
- Garcia A, Ruiz-Santa-Quiteria JA, Orden JA, Cid D, Sanz R, Gomez-Bautista M, de la Fuente R:** Survey of rotavirus and concurrent infections with other enteropathogens in neonatal diarrhoeic calves in Spain. *Comp Immunol Microbiol Infect Disease*, 34: 321-332, 1993.
- Perez E, Kummeling A, Janssen MMH, Jimenez C, Al-**
- varado R, Caballero M, Donado P, Dwinger RH:** Infectious agents associated with diarrhoea of calves in the canton of Tilaran, Costa Rica. *Prev Vet Med*, 33: 195-205, 1998.
- De la Fuente R, Luzon M, Ruiz-Santa-Quiteria JA, Garcia A, Cid D, Orden JA, Garcia S, Sanz R, Gomez-Bautista M:** Cryptosporidium and concurrent infections with other major enteropathogens in 1 to 30-day-old diarrheic dairy calves in central Spain. *Vet Parasitol*, 80: 179-185, 1999.
- Haggard DL:** Bovine enteric colibacillosis. *Vet Clin North Am Food Anim Pract*, 10 (1): 495-508, 1985.
- Hunt E:** Age predisposition of diarrheal diseases in the neonatal calf. *Vet Clin North Am: Food Anim Pract*, 10 (1): 653, 1985.
- De Visser NA, Breukink HJ, van Zijderveld FG, de Leeuw PW:** Enteric infections in veal calves: a longitudinal study on four veal calf units. *Vet Quart*, 9(4): 289-96, 1987.
- Jelinski MD, Ribble CS, Chirino-Trejo M, Clark EG, Janzen ED:** The relationship between the presence of Helicobacter pylori, Clostridium perfringens type A, campylobacter spp, or fungi and fatal abomasal ulcers in unweaned beef calves. *Can Vet J*, 36: 379-382, 1995.
- Brynestad S, Granum P:** Clostridium perfringens and food-borne infections. *Int J Food Microbiol*, 74: 195-202, 2002.

Yazışma adresi (Correspondence address)

Yrd.Doç.Dr. Vehbi GÜNEŞ
Kafkas Üniversitesi Veteriner Fakültesi
İç Hastalıkları Anabilim Dalı, 36100 KARS, TÜRKİYE
Tel: +90 474 2426801-1278
Fax: +90 474 2426853
e-mail: gunesvehbi@hotmail.com